

Lạy Chúa, phải chăng con đã gặp Ngài...

—Nt Mai Trang—

Chúng ta đã sống trong những ngày đón mừng Chúa Giáng Sinh Nhập Thể ở giữa chúng ta. Hàng năm Giáo hội nhắc nhở chúng ta và cùng cử hành mầu nhiệm Ngôi Hai Thiên Chúa Giáng Sinh làm người để Hiện Diện cùng chúng ta. Đây chắc đã là những ngẫm suy đã được đánh động làm nung nấu tâm hồn. Mầu nhiệm Thiên Chúa Nhập Thể, trở nên một hài nhi bé nhỏ để được ở cùng chúng ta thật quá đơn sơ, nhỏ bé và chúng ta cũng đã được nghe đi nghe lại nhiều lần nên lại càng cảm thấy tâm thường và rất nhiều khi không còn màng đến hay để tâm suy tư sâu xa hơn nữa. Nhưng ai trong chúng ta cũng chân nhận rằng, đây thật là một mầu nhiệm huyền diệu, mang đầy ý nghĩa cao cả. Mỗi khi chúng ta có được tâm hồn lắng động để chiêm ngưỡng và suy niệm về mầu nhiệm Thiên Chúa Nhập Thể làm người và ở giữa chúng ta, bỗng dung tâm hồn chúng ta lại muốn cất cao lời tri ân cảm tạ và trở nên nhỏ bé trước TÌNH YÊU tuyệt vời của Thiên Chúa. Khi mang tâm trạng như vậy, chắc chắn đời sống của mỗi người chúng ta không còn chỉ là làm *chứng nhân* cho sự có Chúa hiện diện nữa, mà là ***sống trong cảm nghiệm của sự hiện diện*** của Ngài. Nhận ra ý chỉ của Ngôi Lời Chúa ngay trong tâm hồn chúng ta. Cảm nghiệm thực thể sự hiện diện của Chúa ngay trong mọi sinh hoạt của đời sống hàng ngày của chúng ta. Suy gẫm về Mầu nhiệm Thiên Chúa Nhập Thể để hiện diện với chúng ta sẽ giúp chúng ta càng ngày càng sống thân tình với Chúa hơn. Thiên Chúa khao khát được kết hợp mật thiết với mỗi người chúng ta. Ngài đã phải thốt lên lời: *“Này Ta sẽ quyến rũ người, đưa người vào sa mạc, để cùng thổ lộ tâm tình. Ta sẽ lập hôn ước vĩnh cửu với người. Hôn ước trong công minh và chính trực, trong ân tình và lòng xót thương. Ta sẽ lập hôn ước với người trong sự tín trung của Ta và người sẽ nhận biết Ta là Thiên Chúa của người.”* Qua tâm tình tri ân nguyện cầu thăm thiết trong sự hiện diện của Chúa chúng ta nhận diện ra Ngài, vì chính Thiên Chúa đã Giáng Sinh Nhập Thể làm người và cư ngụ giữa chúng ta. Chúng ta có thể sống trong sự hiện diện chí thiết với Ngài được, bởi vì chính Ngài là Thiên Chúa đã đến và ở giữa chúng ta.

Nếu Thiên Chúa đã đến trong trần gian như một vị vua có lẽ chúng ta đã khúm núm không dám gặp Ngài và chắc chỉ dành đặc ân ấy cho những người có tước vị quyền thế hơn chúng ta. Nhưng Thiên Chúa đã đến trần gian trong hình hài của một trẻ thơ yếu ớt, nghèo nàn, lệ thuộc và cần sự giúp đỡ của người khác. Ngài đến với sự đơn sơ mộc mạc. Ngài đến bằng hình hài nhỏ bé vừa tầm tay của chúng ta. Đây cũng là cách Ngài hiện diện giữa chúng ta. Ngài không ngự trị bằng quyền lực oai phong lẫm liệt làm cho chúng ta khúm núm ngại ngùng vì vẻ rực rỡ hào quang của Ngài. Ngài đã đến trong hình hài của một trẻ thơ không có khả năng tự vệ và cần sự chăm sóc của người khác. Ngài cất nhắc mọi nỗi kinh sợ của chúng ta trước hình ảnh uy nghi của Ngài, bằng cách Ngài mong xin tình yêu của chúng ta qua việc Ngài trở nên một hài nhi. Thiên Chúa không muốn gì khác nơi chúng ta hơn là tình yêu. Qua đó chúng ta sẽ tự phát lên niềm khao khát muốn hiểu biết thêm những gì là Chúa muốn, là ý tưởng của Chúa và là Thánh ý của Ngài. Chúng ta nhận ra cách sống và thực thi với Ngài sự khiêm hạ và hy sinh, vì đây chính là điều cốt lõi của tình yêu. Thiên Chúa đã trở nên nhỏ bé để chúng ta dễ hiểu, dễ thông cảm để đón nhận, và để yêu mến Ngài.

Chiêm ngưỡng lại khung cảnh của hang đá chúng ta thấy có những điều rất vô lý, rất bất bình thường. Đó là, Đức Mẹ là một trinh nữ, hay nói đúng hơn, không chồng mà lại mang thai. Thánh Giuse khi đã lấy vợ rồi mà lại không sống như vợ chồng. Thiên Chúa oai nghi lại sinh ra trong máng cỏ hèn hạ, nghèo nàn, nhỏ bé. Thiên Thần không loan tin cho người thế biết ở giữa nơi kinh thành và đô thị mà lại ở cánh đồng chỉ có mấy mục đồng chăn chiên. Ba Vua không đến bái thờ dâng lễ vật ở cung triều của các vua mà lại ra tận túp lều lụp xụp ở ngoài đồng... Tâm trí chúng ta không thể hiểu được. Bởi vì Thiên Chúa đáng tạo dựng vũ trụ muôn loài, uy phong hào quang lẫm liệt và vinh hiển; lại có thể trở nên nhỏ bé, yếu đuối qua một hài nhi. Thật vậy, logic trong tình yêu thì không giống logic của sự lập luận lý trí và quyền lực. Khi chúng ta yêu ai, chúng ta dùng ngôn ngữ của người ấy. Khi chúng ta yêu thích một em bé chúng ta cũng muốn dùng ngôn ngữ và chơi trò chơi của em bé. Thiên Chúa cũng liên hệ với chúng ta như vậy. Thiên Chúa đã trở nên nhỏ bé để chúng ta không sợ hãi Ngài để rồi chúng ta được trở nên thân tình với Ngài trong mối tương quan yêu thương mật thiết của tình yêu.

Thiên Chúa Nhập Thể để bộc lộ điều cao quý nhất trong mỗi người chúng ta. Đó là trái tim khao khát được yêu thương và khả năng yêu thương mà chúng ta có thể trao ban. Qua đó chúng ta trở nên nhân ái và giàu lòng trắc ẩn hầu đem đến sự sống cho người khác. Điều quan trọng không phải là những kiến thức và sự gây ảnh hưởng, nhưng là tình yêu ẩn náu trong tâm hồn của chúng ta. Tình yêu ấy giúp chúng ta biết dùng những ân ban của sự hiểu biết để phục vụ tha nhân. Trao tặng sự sống và xây dựng sự tín trung trong những mối liên quan với nhau. Thiên Chúa của chúng ta là một vị Thiên Chúa “ẩn mình nấu thân.” Ngài không phải là Thiên Chúa của luật lệ và hiến chế, cũng chẳng phải quy tắc và bổn phận hoặc là bậc thầy thông thái lên khuôn áp đặt một đường lối để chúng ta được cứu độ. Nhưng Thiên Chúa của chúng ta là vị Thiên Chúa tràn đầy yêu thương, luôn khao khát trong mối tương quan liên hệ mật thiết với mỗi người. Sự hoan lạc sung sướng tương quan tình yêu ấy được thể hiện giữa Thiên Chúa Cha, Ngôi Hai và Chúa Thánh Thần.

Suy ngẫm những điều trên, giờ đây chúng ta không còn trở về lại với tình trạng ử rũ như Thiên Chúa chưa từng Giáng Sinh làm người bao giờ. Bởi vì có những lúc chúng ta còn tự nghĩ: tôi sống còn xa Chúa quá. Những bậc Tu sĩ thì được... chứ tôi thì làm sao mà sống trong mối tương giao với Chúa được. Đời sống xô bồ chạy đuổi với bao nhiêu công việc để đổi cho miếng ăn manh áo như tôi làm sao mà Chúa có thể hiện diện được. Hãy chiêm ngưỡng lại khung cảnh của Hang đá với những điều vô lý và ngược đời nhất. Thế mà Thiên Chúa đã thực thi được. Chúng ta có đủ niềm tin để vững tin và xác tín như vậy không thôi.

Chúng ta không còn phải chờ đợi, nghe ngóng, cho đến khi có những nhân vị, những tư tế hay tu sĩ đến để làm phép lạ, để chữa lành hay làm những dấu chỉ lạ để chúng ta tuôn đến, tìm gặp và tham dự cho được những biến cố lạ ấy mà thôi. Nhưng Thiên Chúa đang hiện diện và ở giữa chúng ta, trong chúng ta, ngang qua những sinh hoạt thường nhật của chúng ta. Chỉ có điều là chúng ta có cảm nghiệm ra được sự hiện diện của Chúa qua những dấu chỉ ở ngay trong những tầm thường ấy chẳng thôi. Chúng ta sẵn sàng bỏ hết mọi công việc và sắp xếp thời giờ để đi đến cho bằng được những nơi, những người mà chúng ta được nghe biết đang làm những điều lạ. Trong khi Thiên Chúa đang hiện diện ngay trong môi trường sống của mình để chúng ta được biến cải, được thánh hóa, được sống nhận diện ra Chúa và được mời gọi bước vào mối tương quan mật thiết với Ngài; thì hình như chúng ta đang còn quá nhiều lý do, nhiều bận rộn để khát dần khát mòn và dần dà khước từ Ngài. Một khi chúng ta từ khước Thiên Chúa ngay trong hành trình đời sống của mình thì dĩ nhiên dần dà chúng ta cũng khước từ người thân thương và tha nhân chung quanh chúng ta.

Thiên Chúa đã làm người để cư ngụ với chúng ta, từng giây phút Ngài ban tặng cho chúng ta một sự khởi đầu mới. Chúng ta tuyên xưng ơn cứu độ của Ngài ngày này qua ngày khác bởi vì sự HIỆN DIỆN của Chúa sẽ thánh hóa, làm biến đổi ý nghĩa nơi từng giây phút nơi đời sống hàng ngày của chúng ta. Vì thế chúng ta không còn thể thờ ơ lãnh đạm, chờ dịp khác, chờ thời hoặc là lúc này chưa được. Xin Chúa cho con ‘khát’ thêm vài năm nữa. Chúng ta trả giá và khát dần Chúa giống như là khi có được những điều chúng ta đang chia sẻ ở nơi đây sẽ làm lợi cho Chúa hơn là cho chúng ta? Chúa đang khao khát niềm vui và sự an bình cho chúng ta. Để sự hài hoà yêu thương ấy từ nơi chúng ta sẽ lan tỏa ra những người thân yêu và tha nhân chung quanh chúng ta.

Thánh Phaolô mời gọi chúng ta hãy có cái nhìn vượt lên trên những gì là tầm thường, là không đáng kể mà chúng ta phải đối diện và đương đầu mỗi ngày. Hãy nhìn thấu suốt qua những tầm thường đó. Đức tin sẽ giúp chúng ta mang mặc và cải hóa ý nghĩa của những sự kiện ấy. Thánh nhân còn nhấn mạnh: *“Trong số đó có cả anh em, là những người đã được kêu gọi để thuộc về Chúa Giêsu Kitô, Đấng đã hiện thân làm người và hiện diện giữa chúng ta.* Mỗi người chúng ta được Thiên Chúa yêu thương ban cho ơn được làm dân thánh của Ngài và mời gọi chúng ta bước vào mối tương quan mật thiết với Ngài.” Khi xác tín được điều này tức là chúng ta cũng bước vào đời sống kiến tạo an bình cho tâm hồn mình, nhân ái với tha nhân và càng ngày càng nhận rõ ra sự hiện diện của Chúa ngay trong đời sống thường nhật của chúng ta. ***Còn gì bằng khi chúng ta cảm nghiệm được rằng Thiên Chúa đang hiện diện nơi chúng ta.***

Hôm nay trên đường tôi nhìn thấy một chiếc taxi đang đậu và người tài xế taxi bước ra dáng vẻ ốm yếu, lạ lẫm như đang bị lạc đường. Anh tài xế người Ấn-độ này vừa đến Úc để lập nghiệp bằng nghề lái taxi. Anh ta đang phải hy sinh và chịu khó làm việc để đem miếng cơm manh áo về cho gia đình. Nhìn thấy dáng vóc anh, tâm hồn tôi tràn trào lên tấm lòng trắc ẩn. Sự hiện diện của Chúa giúp tôi thoát lên lời: Xin Chúa gìn giữ anh khỏi những gì là sự ác mà những người tài xế taxi có thể rơi vào. Xin cho anh ta có đủ sức khỏe.

Chồng tôi vì bức mình nên đã nổi giận nói lên những lời làm tôi dễ giương cổ cãi lại hoặc bào chữa... nhưng tôi đã cố gắng lắng nghe những lời bức dọc ấy và yên lặng. Sự yên lặng thật sự của tâm hồn. Sự hiện diện của Chúa giúp cho chồng tôi bỗng dưng cũng không thể tiếp tục quát tháo nữa. Sự hiện diện của Chúa dần dà giúp tôi biết ôn tồn trình bày sự việc để giúp chồng tôi không quá buồn rầu và bức tức nữa.

Tài xế đang chạy trước mặt tôi lái xe kỳ lạ quá. Tôi bắt đầu mất kiên nhẫn. Sự hiện diện của Chúa giúp tôi không còn muốn bấm còi tỏ thái độ bất mãn của tôi nữa. Sự hiện diện của Chúa giúp tôi cố hiểu xem vì sao người tài xế ấy phải hành xử như vậy: chắc là đang tìm đường, chắc là đường lạ, chắc là không lái xe quen. Sự hiện diện của Chúa giúp tôi thông cảm, nhẫn nại, mau mắn tìm một lane khác mà không cần phải tỏ ra thái độ kiêu nhả của mình.

Tôi gần như mất kiên nhẫn và chán nản mỗi khi ghé về thăm bố mẹ già. Sự hiện diện của Chúa giúp tôi cởi mở để lắng nghe những lời than phiền của mẹ tôi trong tuổi già và trí nhớ cũng không còn. Sự hiện diện của Chúa giúp tôi tỏ lòng thương kính bố tôi vì ông ta nay lại trở nên như một trẻ nhỏ, hỏi han đủ điều rồi lại quên ngay và cứ hỏi tiếp. Sự hiện diện của Chúa giúp tôi yêu thương bố mẹ tôi bằng tâm tình mới để chấp nhận và thông cảm với hoàn cảnh già nua của bố mẹ.

Bỗng dưng tôi được nghe tin đồn không hay tốt về mình. Sự hiện diện của Chúa giúp tôi không bối rối buồn phiền và tìm cho ra được manh mối để chữa oan, để phân minh, để gây oán thù, để nghi kỵ người đã có nhĩa ý không tốt về tôi. Sự hiện diện của Chúa giúp tôi bình tĩnh suy xét vấn đề khi tôi bị hiểu lầm, chờ khi có cơ hội thuận tiện và nhã nhặn hơn khi phải giúp người ấy nhìn lại vấn đề vì họ đã hiểu lầm tôi.

Vợ tôi bỗng kiêu có hay gây chiến với tôi và đến một hôm cảnh sát đến nhà đưa tôi đi và ra toà đưa ra chỉ thị không được đến gần vợ và chỉ được gặp các con 1 lần mỗi tuần. Chỉ vài tuần sau tôi mới khám phá ra là vì vợ tôi đã có tình nhân mới. Tôi đau khổ, tôi ám ức vì tôi không ngờ tôi đã thương yêu và sống với vợ tôi trong 10 năm qua nay chỉ là người đàn bà của người khác. Tôi đã cố gắng hết sức mình nhưng tôi đã không ngăn cản được đường hướng của nàng. Sự hiện diện của Chúa giúp tôi kiên nhẫn chịu đựng chờ thời gian làm liều thuốc chữa lành cho trái tim tôi. Sự hiện diện của Chúa giúp tôi không muốn nghĩ đến những điều làm khó dễ cho vợ tôi và nhất là không có ý trả thù nàng. Tôi bước ra đi với hai bàn tay trắng. Sự hiện diện của Chúa tôi quyết chí làm lại cuộc đời và những gì có thể để giúp nuôi nấng và giáo dục các con nhỏ của tôi khi có dịp gặp chúng.

Trên đường sáng nay tôi nhìn thấy một người cha đạp xe đạp đang dìu đứa con trai nhỏ trên chiếc xe đạp nhỏ của bé băng qua đường. Xe chú bé treo chiếc cờ cam nhỏ cho an toàn. Người mẹ cũng đạp xe chạy phía sau. Sự hiện diện của Chúa giúp tôi nhận ra được vẻ đẹp tuyệt vời của gia đình. Xin chúa gìn giữ mọi gia đình.

Sự hiện diện của Chúa giúp tôi an bình hơn khi vừa được bác sĩ báo tin cho biết tôi đang gặp chứng bệnh nan y. Tôi lo sợ nhưng cố gắng phó thác và cầu xin Chúa ban ơn. Tôi cảm thấy nôn nao chới với nhưng với tâm hồn chấp nhận thánh ý của Chúa.

Con cái làm điều tôi không ngờ. Tôi lên cơn bất mãn muốn tỏ quyền uy lực của tôi để cho chúng một bài học nên thân. Sự hiện diện của Chúa giúp tôi bình tĩnh hơn nhìn thấu đáo sự việc để ôn tồn giúp con cái cách hữu hiệu hơn.

Qua những cảm nghiệm nơi đời sống hàng ngày, chúng ta nhận ra rằng sự HIỆN DIỆN của Chúa đem đến những kết quả tốt đẹp hơn cho chính chúng ta và những người thân yêu chung quanh chúng ta.

Để nuôi dưỡng sự cảm nghiệm và nhận biết có Chúa hiện diện nơi đời sống hàng ngày, Thánh Lễ và Lời Chúa cùng những tư tưởng thiêng liêng sẽ là những yếu tố quan trọng làm phong phú cho chúng ta. Như cơ thể cần cơm bánh thế nào, đời sống thiêng liêng cũng cần thiết những của ăn ấy như thế. Khi thân xác đói, bản năng tự nhiên sẽ thúc đẩy chúng ta ăn uống. Sự đói khát thiêng liêng đôi lúc chúng ta đã không nhạy cảm đủ để nhận ra. Nhưng một khi nhận thấy mình có những dấu chỉ của triệu chứng như: bắt đầu thiếu nhẫn nại, dễ bức nhọc, không thông cảm, cố chấp, không tha thứ, oán ghét, nóng giận, hốt hoảng, thiếu an bình, buông thả theo những thú vui làm hạ thấp phẩm giá của mình và làm tổn thương đến người khác.v.v.. tức là đời sống thiêng liêng của chúng ta đang đói khát. Vô tình chúng ta đang che đậy sự hiện diện của Chúa nơi đời sống của chúng ta. Mỗi tương quan mật thiết với Chúa sẽ giúp chúng ta nhạy cảm đủ để nhận diện ra những triệu chứng này. Đời sống vật chất hàng ngày trong xã hội hôm nay lại càng dễ làm cho chúng ta mang tâm trạng ‘hốt hoảng’ vì không thấy Chúa ở đâu. Không biết Chúa có còn hiện diện không. Chúa sẽ không bao giờ thay đổi chỉ có tâm trạng của chúng ta bị thay đổi mà thôi. Nếu chúng ta để cho cơ thể đói lả, chúng ta sẽ dễ nổi nóng với bất cứ điều gì. Hãy ăn! Cũng thế khi chúng ta bắt đầu cảm thấy bồn chồn bất an, dễ nghi ngờ... hãy để cho Chúa hiện diện nơi chúng ta. Hãy đón nhận Ngài! Hãy trở lại với mối tương quan thân tình với Ngài! Có Chúa hiện diện trong mỗi biến cố, mọi hoàn cảnh và tâm trạng của chúng ta, tức là chúng ta ***đang gặp được Ngài***.